Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Constantin Roşca)
Dosarul nr.2a-3485/23
(2-18202121-02-2a-13092023)

D E C I Z I E

13 decembrie 2023 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Angela Braga şi Viorica Mihaila
Grefier Cristian Adam

examinând, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelanta Organizația de Creditare Nebancară ”IUTE CREDIT” Societate cu Răspundere Limitată, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2023, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Guțu împotriva Organizației de Creditare Nebancară ”IUTE CREDIT” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderii Mixte ”INCASO” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare şi Protecţia Consumatorilor cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive, restituirea prestației, repararea prejudiciului moral, obligarea prezentării a informației cu privire la stingerea datoriei contractuale,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La data de 24 octombrie 2018, reclamantul Andrei Guțu a depus o cerere de chemare în judecată, *ulterior concretizată*, împotriva Organizației de Creditare Nebancară ”IUTE CREDIT” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare OCN”IUTE CREDIT”SRL*) și Întreprinderii Mixte ”INCASO” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare ÎM”INCASO”SRL*), intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare şi Protecţia Consumatorilor cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive, restituirea prestației, repararea prejudiciului moral, obligarea prezentării a informației cu privire la stingerea datoriei contractuale.

În motivarea cererii, a indicat că la data de 11 martie 2018 a fost încheiat contractul de împrumut nr.899745 între OCN”IUTE CREDIT”SRL, în calitate de împrumutător, și Andrei Guțu, în calitate de împrumutat, prin care s-a acordat un împrumut în sumă de 35000 lei pe un termen de 7 luni, cu o dobândă anuală fixă de 8%, DAE efectiv de 84,84%, inclusiv taxe și comisioane. Data scadentă a creditului fiind prevăzută la 12 octombrie 2018.
Susține că potrivit graficului de plată suma totală a datoriei constituind 45545,01 lei, compusă din suma împrumutului 35 mii lei, dobânda în mărime de 1165,01 lei, suma de 8400 cu titlu de taxe aferente cat și suma de 980 lei comision de garanție.
Punctează că a achitat pârâtei OCN”IUTE CREDIT”SRL, per total suma de 45600 lei, constituită din trei tranșe, la 4 mai 2018 – 7600 lei, la 9 iulie 2018 – suma de 19000 lei și la 31 iulie 2018 – suma de 19000 lei. Însă la 14 august 2018, pârâtul OCN”IUTE CREDIT”SRL a expediat în adresa reclamantului Andrei Guțu, o notificare prin care se menționează că în baza unui contractul din 26 martie 2018, calitatea de creditor a OCN”IUTE CREDIT”SRL a fost substituită de ÎM”INCASO”SRL, iar datoria lui Andrei Guțu, ar constitui suma de 29905,89 lei.
Susține că la data de 7 septembrie 2018, reclamantul Andrei Guțu a depus o cerere la OCN”IUTE CREDIT”SRL, în temeiul art. 21 alin. (1) Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractul de credit pentru consumatori, solicitând eliberarea documentului ce confirmă stingerea obligațiunii din contractul de împrumut nr.899745 din 11 martie 2018. Doar că potrivit răspunsului OCN”IUTE CREDIT”SRL, a indicat că la data de 13 august 2018 a avut loc cesiunea către ÎM”INCASO”SRL în baza contractului nr.1/01/06/2010 din 11 martie 2018.
Menționează reclamantul, că notificarea consumatorului privind cesiunea datoriei care a avut loc la data de 26 martie 2018 a fost expediată consumatorului, doar la solicitarea acestuia, cu încălcarea termenului de 10 zile, stabilită prin prevederea legii contractelor de credit pentru consumatori. Ulterior la 1 octombrie 2018 reclamantul Andrei Guțu, a fost notificat de către ÎM”INCASO”SRL, prin care i se specifică o datorie restantă în mărime de 30541,09 lei, cu posibilitatea obținerii unei refinanțări, cu introducerea datelor reclamantului în Biroul istoriilor de credit „Infodebit Credit Report”, care duce la afectarea imaginii consumatorului. Reieșind din situația creată, reclamantul Andrei Guțu s-a văzut nevoit să conteste legalitatea contractului de împrumut nr.899745 din 11 martie 2018 încheiat cu OCN”IUTE CREDIT”SRL.
Astfel, solicită reclamantul Andrei Guțu constatarea caracterului abuziv și nulitatea absolută a clauzelor contractuale din contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, încheiat cu pârâtul OCN”IUTE CREDIT”SRL cu aplicarea efectelor retroactive ale clauzelor nule de drept, DAE efectivă 84.84 %; pct. a. și pct. b.- plata dobânzii de întârziere de 0,6% pentru fiecare zi de întârziere; pct. e. - penalitatea fixă de 200 lei suplimentar la dobânda de întârziere indicată la pct. a;

pct. F.-o altă penalitate fixă de 200 lei suplimentar la dobânda de întârziere indicată la pct. a; pct. g. - rezilierea unilaterală a contractului, plus penalitate de 30% din suma împrumutului; pct. h. - rezilierea contractului nu se răsfrânge asupra obligațiilor scadente și viitoare, nu afectează dreptul creditorului de a calcula în continuare dobânzi și penalități; Acordul de la anexa 1, pct. comisionul de garanție în sumă de 140.00 lei; Informații standard pct. 3.1. - taxa aferentă contractului 8400 lei; Informații standard pct. 3.4. - comision de garanție de 980 lei pentru fluctuații valutare; Informații standard pct. 3.5. - DAE efectivă 84.84 %; Informații standard pct. 4.3. (ii)-penalitate de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere; Informații standard pct. 4.3.((iii)-penalitate de 200 lei pentru notificări; Informații standard pct. 4.3.((iv)-penalitate de 30 %>pentru reziliere anticipată; Informații standard pct. 4.3.((v)-cheltuieli de asistență juridică cel puțin 800 lei; Informații standard pct. 4.3.((vi)-cheltuieli pentru cererea de chemare în judecată de cel puțin 2500 lei.

2. Ulterior, avocatul Zinaida Guțu, în interesele reclamantului Andrei Guțu, a înaintat o cerere de completare a cerințelor prin care solicită încasarea de OCN”IUTE CREDIT”SRL, în beneficiul reclamantului Andrei Guțu, a sumei de 5000 lei achitată în plus pârâtei, precum și încasarea prejudiciului material, totodată să fie obligată pârâta să prezinte BIC „Infodebit Credit Report” SRL informații cu privire la stingerea datoriei.

Poziţia instanţei de fond:

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2023, s-a admis parțial acțiunea.

S-a constatat nulitatea absolută a clauzelor contractuale din contractul de împrumut nr.899745 din 11 martie 2018, încheiat între OCN”IUTE CREDIT”SRL și Guțu Andrei-David, cu privire la dobânda anuală efectivă: 84,84 %; taxa aferentă contractului: 8400 MDL; comisionului de garanție: 980 MDL; a pct.pct. a., b., e., f. și g. (Dobînda de întârziere și penalitatea contractuală); a pct. 3.1, 3.4, 3.5, 4.3 (iii), 4.3 (IV), 4.3 (V), și 4.3 (VI) din Informații standard privind împrumutul pentru consumatori, precum și a pct. 2 din anexa nr. 1 la contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018 (Acord).

S-a dispus restituţia civilă, cu încasarea de la OCN”IUTE CREDIT”SRL, în beneficiul lui Guțu Andrei-David-David, suma de 5000 lei, primită conform contractului de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, încheiat între OCN”IUTE CREDIT”SRL și Guțu Andrei-David.

S-a încasat de la OCN”IUTE CREDIT”SRL, în beneficiul lui Guțu Andrei-David-David, suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

S-a obligat OCN”IUTE CREDIT”SRL, să transmită biroului al istoriilor de credit, a informației cu privire la obligaţiile, aferente contractului de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, executate de către Guțu Andrei-David în volum complet.

În rest, s-a respins, ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de către Guțu Andrei-David împotriva OCN”IUTE CREDIT”SRL și ÎM”INCASO”SRL, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare şi Protecţia Consumatorilor cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive, restituirea prestației, repararea prejudiciului moral, obligarea prezentării a informației cu privire la stingerea datoriei contractuale.
S-a încasat de la Guțu Andrei-David-David, în beneficiul ÎM”INCASO”SRL, suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma asistenței juridice.
S-a încasat din contul OCN”IUTE CREDIT”SRL, în beneficiul statului, a sumei de 1250 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat, de a cărei plată, reclamantul Guțu Andrei-David a fost scutit.

Solicitarea apelantului:

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 13 martie 2023 prin intermediul poștei electronice, **apelanta ÎM”INCASO”SRL**, reprezentată de avocatul-stagiar Ilia Gurău, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, modificarea parțială a hotărârii instanței de fond.
5. La fel, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 14 martie 2023, **apelanta OCN”IUTE CREDIT”SRL**, în persoana administratorului Natalia Rusu, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată. A indicat că, motivele de fapt şi de drept vor fi prezentate suplimentar după ce va lua cunoştinţă cu hotărârea motivată, rezervându-și dreptul la apel suplimentar.
6. La data de 13 septembrie 2023, conform fișei de repartizare, cauza a fost distribuită pentru examinare în ordine de apel judecătorului Ana Panov (f.d.127, Vol.III).
7. Pe data de 14 septembrie 2023, judecătorul Ana Panov a declarat abținere de la examinarea prezentei cauze (f.d.129, Vol.III). Iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2023, s-a respins declarația de abținere a judecătorului Ana Panov (f.d.135-140, Vol.III).
8. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2023, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de apelanta OCN”IUTE CREDIT”SRL și cererii de apel depusă de apelanta ÎM”INCASO”SRL, reprezentată de avocatul-stagiar Ilia Gurău. S-a comunicat apelantei OCN”IUTE CREDIT”SRL că necesită să prezinte, în cancelaria Curţii de Apel Chişinău, apelul motivat cu

indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul şi probele invocate în susţinerea apelului, dovada de plată a taxei de stat în sumă de 735,00 lei. S-a comunicat apelantei ÎM"INCASO"SRL, reprezentată de avocatul-stagiar Ilia Gurău, că necesită să prezinte, în cancelaria Curţii de Apel Chişinău, cererea de apel nemotivată în original, apelul motivat cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul şi probele invocate în susţinerea apelului, dovada de plată a taxei de stat în sumă de 202,50 lei. S-a comunica apelanților că li se acordă termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri să lichideze neajunsurile menţionate. În caz contrar cererile de apel nu vor fi considerate depuse şi vor fi restituite conform art. 369 alin. (1) Cod de procedură civilă. S-au adus la cunoștință urmările art. 369 alin. (1^1) Cod de procedură civilă, ce survin în urma neexecutării prezentei încheieri (f.d.142-145, Vol.III).

9. La data de 6 octombrie 2023, apelanta OCN"IUTE CREDIT"SRL, a prezentat cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel.
10. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2023, s-a restituit cererea de apel depusă de apelanta ÎM"INCASO"SRL, reprezentată de avocatul-stagiar Ilia Gurău, pentru neîndeplinirea indicațiilor instanţei de apel, expuse în încheierea Curţii de Apel Chişinău emisă la data de 27 septembrie 2023 (f.d.183-186, Vol.III).
11. Iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2023, s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de apelanta OCN"IUTE CREDIT"SRL (f.d.187, Vol.III).

Argumentele părților:

12. În motivarea apelului declarat de apelanta OCN"IUTE CREDIT"SRL, a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră neîntemeiată, or, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente, iar instanţa de fond a interpretat eronat legea aplicabilă litigiului în cauză, fapt ce a şi rezultat în emiterea unei hotărâri ilegale.

Punctează că contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018 încheiat între OCN"IUTE CREDIT"SRL şi Andrei Guțu, nu reprezintă un contract de adeziune, or, negocierea clauzelor contractului au avut loc efectiv în conformitate cu prevederile Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii. Or, potrivit art. 5 alin. (2) din Legea privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii: „Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost

negociată individual atunci când a fost indusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei". Astfel, instanţa urma să stabilească dacă o clauză contractuală a fost negociată şi să nu prezume în mod automat că ea nu este negociată şi să constate caracterul abuziv al acesteia ulterior.

Susține că consumatorul are o multitudine de dispoziții legale la îndemână care îi oferă dreptul de a negocia clauzele contractuale, dispoziții care urmează a fi respectate de către organizațiile de creditare nebancară. Deci, consumatorul are dreptul să "exprime preferințe" şi să "furnizeze informații" organizației de creditare nebancară, până la încheierea contractului. În baza acestor "preferințe" şi "informaţii", organizația de creditare nebancară furnizează consumatorului informațiile precontractuale necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit, fapt ce a avut loc la caz concret cu Andrei Guțu.

Afirmă că din maniera formulării acestei clauze, reiese că informațiile precontractuale pot fi calificate ca o "ofertă" pe care creditorul întocmește, ținând cont de "preferințele exprimate,, de consumator şi de "informațiile furnizate de acesta". Prin semnarea contractului, are loc acceptarea ofertei. Dacă se respectă aceste etape atunci, se poate de calificat că între consumator şi împrumutător a avut loc "negocierea" clauzelor viitorului contract. Astfel, consumatorului i se oferă posibilitatea de a negocia clauzele eventualului contract, deoarece organizația de creditare nebancară furnizează consumatorului informațiile despre eventualul contract de credit, inclusiv în baza "preferințelor" şi "informațiilor" pe care consumatorul le furnizează organizației de creditare nebancară. Așa are loc negocierea clauzelor eventualului contract de credit. În rezultatul acestor negocieri, consumatorul ia o "decizie informată" cu privire la eventuala încheiere a unui contract de împrumut.

Relevă că prin prisma art. 5 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori, se constată că consumatorul are posibilitate să facă cunoștință cu clauzele eventualului contract de împrumut. Respectiv, acesta trebuie să manifeste diligență şi să se informeze referitor la condițiile contractului. Legiuitorul îi oferă consumatorului mai multe posibilități de a se informa şi de a lua o "decizie informată" prin examinarea informațiilor precontractuale şi posibilitatea de a influența asupra conținutului acestora, şi prin dreptul de a cere un exemplar al proiectului contractului. Ignoranța şi lipsa de diligență nu este o scuză şi nu îl scutește pe consumator de executarea obligațiilor asumate.

Notează că consumatorul are dreptul să ceară explicații de la împrumutător şi să aprecieze dacă contractul de împrumut este adaptat la "nevoile" sale. De aici reiese că el poate influența împrumutătorul pentru ca acesta să adapteze clauzele viitorului contract la "nevoile" consumatorului şi la "situația sa financiară". De aici

rezultă că este posibil de negociat contractul şi negocierea chiar a avut loc cu intervenienții.
Mai mult ca atât, prin prisma Codului civil şi Legii privind contractele de credit pentru consumatori, consumatorul are şi dreptul la revocare, iar odată ce acesta nu şi-a exercitat acest drept, înseamnă că el a acceptat clauzele contractuale şi încă odată confirmă că le-a înțeles şi chiar le-a negociat.
Afirmă că în corespundere cu art. 3 alin. (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, nu toate contractele întocmite în prealabil de organizațiile de creditare nebancară sunt ”de adeziune” deoarece contractul de adeziune este contractul în care clauzele sunt formulate în prealabil de una dintre părţi, iar cealaltă parte doar poate să accepte încheierea contractului în condițiile impuse ori să renunțe la încheierea lui. Respectiv, odată ce s-a demonstrat că contractul a fost negociat cu intimatul Andrei Guțu, atunci acest contract nu este ”de adeziune”. O, determinarea în mod automat al caracterului nenegociat al clauzelor contractuale şi în consecință a caracterului abuziv aduce atingere principiului inadmisibilității imixtiunii în afacerile private, principiu prevăzut de art. 1 alin. (1) Cod civil.
În susținerea cererii de apel, invocă practica judiciară, și anume hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani nr. 2-1147/2017 (14-2-15628-09122016) din 24 iulie 2017, decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-632/2020 din 26 august 2020.
Evidențiază că în speța dată, nu suntem în prezența unui contract de adeziune, dar un contract negociat, sinalagmatic, unde părțile s-au obligat la prestaţii reciproce şi singure şi-au stabilit expres drepturile şi obligaţiile ce rezultă din contractul de credit. Normele naționale stabilesc expres că nu există clauze standard în măsura în care condițiile contractului au fost negociate. Astfel, partea care invocă faptul că clauza a fost negociată, este obligată să prezinte probe în acest sens. În acest context consideră că instanţa de fond nu a luat în considerație că potrivit prevederilor art. 195 din Codul civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.
Menționează că prin semnarea informațiilor precontractuale şi a contractului de împrumut, Andrei Guțu şi-a exprimat explicit acceptarea tuturor clauzelor contractuale aferente contractului nr. 899745 din 11 martie 2018 şi le consideră valabile încorporate în contract, deoarece au fost luate măsuri rezonabile pentru a-i atrage atenția asupra lor înaintea de încheierea contractului, i-au fost aduse la cunoștință în mod expres şi a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință, negocia şi influența conținutul lor. În aceste circumstanțe, consideră că instanţa de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare circumstanţelor în care a fost semnat contractul de împrumut nr. 899745 între OCN”IUTE CREDIT”SRL şi Andrei Guțu, or, simpla

invocare a intimatului despre caracterul abuziv al clauzelor în lipsa susținerii factologice nu duce la nulitatea acestora.
De altfel, menționează că nu a fost luat în considerare nici faptul că Andrei Guțu este un consumator care a beneficiat şi de alte împrumuturi de la OCN”IUTE CREDIT”SRL, astfel, la data de 28 ianuarie 2018, în contextul în care intimatul a solicitat acordarea unui împrumut în valoare de 9900,00 lei, între OCN”IUTE CREDIT”SRL şi Andrei Guțu, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 879259 din 28 ianuarie 2019.
Susține că tot în baza contractului-cadru din 28 ianuarie 2018, a fost încheiat şi contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018. Printre altele, menționează că la data de 22 iunie 2016, intimatul Andrei Guțu, a solicitat şi un alt împrumut, de la OCN”IUTE CREDIT”SRL şi a fost încheiat contractul de împrumut nr. 694141 din 22 iunie 2016. La fel, în cadrul instanţei de judecată a prezentat probe precum că Andrei Guțu a fost încadrat şi în alte litigii cu alte organizații de creditare nebancare. Mai mult ca atât, singur intimatul a recunoscut că a mai încheiat contracte de împrumut cu apelantul şi cu alte organizații de creditare nebancară. Ținând cont de acestea, Andrei Guțu este un consumator care știe foarte bine ce face, conștientizează pe deplin contractele pe care le încheie, nu le execută sau le execută parțial cu întârziere şi când vine vorba să se încaseze datoria de la acesta, el invocă caracterul abuziv al clauzelor contractuale, menționând ca nu a conștientizat contractele care le-a încheiat şi nu i s-a oferit posibilitatea de negociere. Mai mult, reiterează că în contractele pe care Andrei Guțu le-a încheiat, acesta a semnat şi documentul ”Informaţii standard privind împrumutul pentru consumatori”. Menţionează că informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori reprezintă informaţii precontractuale care conțin toate informațiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit, respectiv, informațiile respective includ principalele informaţii ce le va conține contractul de împrumut, așa cum este prevăzut şi în art. 5 alin. (1) şi (3) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Iar după cum este prevăzut şi în conținutul acestuia, Andrei Guțu a avut posibilitatea să se familiarizeze cu prevederile contractuale, a aplicat semnătura şi a declarat printr-un acord expres şi irevocabil privind primirea informațiilor necesare, că, nemijlocit, în ziua încheierii contractului de împrumut: „a fost informat asupra modului de funcționare a companiei, despre oferta de servicii şi că i s-a oferit suficient timp pentru a face cunoștință cu acestea, astfel încât să poată compara oferta de împrumut a OCN”IUTE CREDIT”SRL cu alte oferte de împrumut şi a identifica oferta care îl interesează şi pe care a acceptat-o”. Mai mult ca atât, în informațiile standard este indicat expres la pct. 5.5. că, consumatorul are dreptul de a obține în mod gratuit, la cerere, un proiect de contract de împrumut,

respectiv, acest fapt demonstrează încă o dată existența posibilității reale a consumatorului de a face cunoștință cu prevederile contractuale.
Afirmă că comportamentul de rea-credință a intimatului se observă şi pe parcursul procesului de judecată, unde, deși acesta înregistrează restanțe la obligaţiile contractuale, OCN”IUTE CREDIT”SRL a venit cu propunerea încheierii unei tranzacții în condițiile în care fiecare parte să renunțe la pretențiile pe care le are. Totuși, intimatul dorește să obțină un avantaj din propriul său comportament ilicit şi contrar obligațiunilor asumate prin contract, însă potrivit art. 14 Cod civil în vigoare nu pot fi admise astfel de circumstanțe.
Notează că intimatul nu a elucidat pe deplin circumstanţele precum că dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei-credințe. Nu a demonstrat că dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului. Așa cum s-a demonstrat, în genere nu a fost creat un dezechilibru şi mai mult ca atât, clauzele inserate nicidecum nu au fost în detrimentul consumatorului, odată ce OCN”IUTE CREDIT”SRL a ținut cont de preferințele intimatului. În al doilea rând, o altă condiție pe care trebuia să o demonstreze intimatul este dacă creditorul la încheierea contractului a acționat sau nu cu bună-credință, precum şi faptul dacă clauza a fost propusă de către creditor, lucru ce nu a fost stabilit.
Punctează că prin contractul încheiat a fost convenită stabilirea unei dobânzi anuale efective de 84,84%. Astfel, atât intimatul cât şi instanţa de fond au confundat sensul noțiunilor de dobândă anuală efectivă, cu dobânda aferentă contractului. Dobânda anuală efectivă se distinge de rata dobânzii aferente contractului, ultima fiind, în principiu, inclusă în cea dintâi. Așa cum este prevăzut şi în „informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori”, dobânda anuală efectivă ajută consumatorul la compararea diferitor oferte, prin urmare rata prevăzută de dobânda anuală efectivă are un caracter informativ şi nicidecum această rată nu poate fi declarată ca fiind abuzivă. Mai mult ca atât, cerința privind faptul de a se afla într-o relație rezonabilă cu rata BNM se referă la dobânda aferentă contractului, care, în cazul dat, este de doar 8% şi care se află într-o relație mai mult decât rezonabilă cu rata de bază a BNM, care la momentul încheierii contractului era 6,5%. În așa fel, stabilind o dobândă aferentă de doar 8%, consideră că întrunim şi cele constatate de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 80 din 6 septembrie 2017, deoarece un astfel de cuantum se află într-o relație rezonabilă cu rata de bază a BNM.
Indică, că instanţa de fond a stabilit că clauza contractuală ce prevede taxa aferentă de 8400 lei şi a clauzei de la pct. 3.1 din informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori - taxa aferentă contractului de 8400 lei sunt abuzive şi este formulată în termeni neclari (deși în esență reprezintă o dobândă camuflată, însă prin formulare se încearcă a-i atribui o altă funcție). În acest sens atrage atenția

asupra faptului că, în conformitate cu art. 3 din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, valoarea totală plătibilă de către consumator reprezintă suma dintre valoarea totală a creditului şi costul total al creditului pentru consumator. La rândul său, costul total al creditului pentru consumatori reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sunt cunoscute de creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sunt incluse în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor şi condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii. O prevedere similară conține şi art. 3 lit. (g) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori şi de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului.
Susține că instanţa de fond a stabilit caracterul abuziv prin hotărâre a clauzei cu privire la comisionul de garanţie de 980 lei, clauzei cu privire la comisionul de garanţie în sumă de 140,00 lei din Acordul de la anexa 1, a clauzei prevăzute la pct.3.4 din Informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori - comision de garanţie de 980 lei pentru fluctuațiile valutare. Ținând cont de cele enumerate, menționează că intimatul, prin încheierea contractului de împrumut, s-a obligat să achite lunar un comision de garanţie în mărime de 140,00 lei şi care conform graficului de rambursare ce constă din 7 rate lunare, este egal cu suma totală de 980,00 lei. În acest sens menționează, că, în conformitate cu pct. 3.4. din Informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori: „împrumutatul are opțiunea între stabilirea ratei dobânzii anuale flotante sau a ratei fixe. În cazul în care împrumutatul dorește că rata lunară să rămână fixe, indiferent de care ar fi fluctuațiile ratelor de schimb al valutei EUR în lei MDL, stabilit de Banca Națională a Moldovei, acesta va plăti adițional un comision de garanţie: 980,00 lei”.
Menţionează că informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori reprezintă informaţii precontractuale care conțin toate informațiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit, respectiv, informațiile respective includ principalele informaţii ce le va conține contractul de împrumut, așa cum este prevăzut şi în art. 5 alin. (1) şi (3) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Iar după cum este prevăzut şi în conținutul acestuia, intimatul a avut posibilitatea să se familiarizeze cu prevederile contractuale, a aplicat semnătura şi a declarat printr-un acord expres şi irevocabil privind primirea informațiilor necesare, că, nemijlocit, în ziua încheierii contractului de împrumut: „o fost informat asupra modului de

funcționare a companiei, despre oferta de servicii şi că i s-a oferit suficient timp pentru a face cunoștință cu acestea, astfel încât să poată compara oferta de împrumut a OCN”IUTE CREDIT”SRL cu alte oferte de împrumut şi a identifica oferta care îl interesează şi pe care a acceptat-o”. Mai mult ca atât, în Informațiile standard este indicat expres la pct. 5.5. că, consumatorul are dreptul de a obține în mod gratuit, la cerere, un proiect de contract de împrumut, respectiv, acest fapt demonstrează încă o dată existența posibilității reale a consumatorului de a face cunoștință cu prevederile contractuale.

Ce ține de declararea clauzei cu privire la dobânda de întârziere ca fiind abuzivă menționează că potrivit pct. 4.3. (i) şi (ii) din informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori, părțile au convenit că în cazul în care intimatul va întârzia în rambursarea plăților, se va percepe din contul acestuia o dobândă şi o penalitate de întârziere. De altfel, în temeiul pct. 32 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 8 din 24 decembrie 2010 cu privire la unele chestiuni referitoare la aplicarea de către instanțele judecătoreşti a legislației la soluţionarea litigiilor legate de contractele de împrumut şi în temeiul Codului civil în vigoare la data încheierii contractului, „Dobînda de întârziere, prevăzută de art.619 Cod civil, nu se clasifică ca clauză penală, deoarece nu cade sub incidența art.624 Cod civil. Penalitatea nu exclude aplicarea dobânzilor de întârziere, şi invers. La încasarea dobânzii de întârziere, a dobânzii contractuale, se va aplica termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art.267 Cod civil”. Ținând cont de acestea, apelantul are dreptul să încaseze şi penalitățile contractuale şi dobânda de întârziere. Cu toate acestea, prin pct. a) din Contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, părțile au convenit stabilirea unei „dobânzi de întârziere” în mărime de 0,6% potrivit schemei din clauza respectivă. Menţionează că de fapt, prin introducerea acestei clauze în contract, părțile s-au referit la instituirea unei penalități în caz de întârziere a împrumutatului de a rambursa la timp sumele datorate conform contractului de împrumut. De asemenea, prin introducerea unei astfel de clauze, Apelatul a renunțat la calcularea dobânzii de întârziere potrivit art. 619 Cod civil, ceea ce este în avantajul consumatorului. Or, aceasta este permis prin prisma pct. 5.3. din Informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori, unde este indicat că informația cu privire la perioada de timp pe parcursul căreia împrumutătorul şi împrumutatul sunt ținuți să-şi respecte obligaţiile precontractuale este valabilă de la semnarea contractului de împrumut şi până la încetarea/rezilierea/rezoluțiunea acestuia şi executarea (dacă în contractul de împrumut nu va fi prevăzut altfel). Justificarea includerii unei penalități contractuale este argumentată prin prisma art. 624 alin. (1) din Codul civil în vigoare la momentul încheierii contractului: „clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că

debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun”.
Evidențiază că intimatul, prin cererea de chemare în judecată solicită constatarea caracterului abuziv şi nulitatea absolută a clauzei prevăzute la pct. e şi f din contract - penalități fixe de 200 lei suplimentar la dobânda de întârziere indicată la pct. a şi a clauzei prevăzute la pct. 4.3. (iii) din informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori. Intimatul nu argumentează ilegalitatea acestor penalități, deși fiecare parte în proces, trebuie să demonstreze cele invocate, așa cum prevede art. 118 din Codul de procedură civilă. Menţionează că aceste penalități sunt legale, or, așa cum prevede pct.4.3. (iii) din informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori, în caz de întârziere la plată a debitorului, i se va percepe penalități pentru expedierea notificărilor privind întârzierea plăților, în mărime de 200 lei pentru primele fiecare din primele trei notificări. Conform pct. e. din Contract: „dacă în termen de 10 zile calendaristice din data scadentă a plății, împrumutatul nu va achita împrumutul şi/sau alte plăţi scadente stabilite în contract, împrumutătorul va calcula o penalitate fixă, care a fost negociată în prealabil de părțile contractante, în mărime de 200 lei, suplimentar la dobânda de întârziere indicată la p. a, şi va notifica împrumutatul privind întârzierea plății, indicând valoarea sumelor restante, calculul penalităților şi altor prejudicii cauzate prin întârzierea efectuării plății”, iar potrivit pct. g: „La expirarea a 20 şi a 30 zile calendaristice din data scadentă a plății, împrumutătorul va calcula, suplimentar la dobânda de întârziere indicată la p. a, penalități fixe în mărime de 200 lei, care au fost negociate în prealabil de părțile contractante, şi va expedia notificări ce vor conține informația menționată. A treia notificare, va prevedea şi avertizarea privind pericolul rezilierii anticipate a contractului.”
La fel, intimatul prin cererea de chemare în judecată solicită constatarea caracterului abuziv şi nulitatea absolută a clauzei prevăzute la pct. g din contract - rezilierea unilaterală a contractului, plus penalitate de 30% din suma împrumutului; a clauzei prevăzute la pct. h - rezilierea contractului nu se răsfrânge asupra obligațiilor scadente şi viitoare, nu afectează dreptul creditorului de a calcula în continuare dobânzi şi penalități şi a clauzei prevăzute la pct. 4.3. (iv) din informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori. Intimatul indică faptul că pârâtul aplică penalitatea ilegală de 30% din suma împrumutului pentru rezilierea unilaterală a contractului şi face referire la Decizia CSJ din 20 decembrie 2017 în dosarul nr. 2ra-2069/17. Menţionează că, contractul nr. 899745 din 11 martie 2018 are un alt conținut față de contractul încheiat cu R.A. la data de 17 iulie 2012, de aceea decade argumentul consumatorului prin care se face referire la precedentul judiciar
Indică, că conform pct. 4.3. (iv) din informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori prevede că în caz de întârziere la plată se va percepe de la

consumator ”penalitate pentru rezilierea anticipată a contractului de împrumut în mărime de 30% din valoarea împrumutului neachitat”. Această clauză nu se referă la rezilierea unilaterală a contractului de către consumator din motive nespecificate în contract, fiind vorba despre rezilierea contractului de către împrumutător în cazul în care consumatorul întârzie cu plățile. Potrivit pct. g din Contract: „Dacă împrumutatul întârzie în realizarea rambursării contractului de împrumut, o perioadă mai mare de 40 de zile calendaristice, calculându-se de la ziua scadentă realizării rambursării stipulate prin contractul de împrumut, împrumutătorul declară scadente şi plătibile imediat toate plățile conform contractului de împrumut şi reziliază în mod unilateral contractul de împrumut calculând suplimentar o penalitate în mărime de 30% din valoarea împrumutului neachitat, pentru rezilierea anticipată a contractului.

În conformitate cu art. 624 alin. (1) din Codul civil în vigoare la momentul încheierii contractului: „clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun”. De asemenea, potrivit art. 738 alin. (5) Cod civil, unde: „după rezoluțiune, creditorul poate cere acoperirea prejudiciului produs prin neexecutarea contractului, cu excepția cazului când debitorului nu îi este imputabilă cauza rezoluțiunii”. În cazul dat, este evident că rezilierea contractului este imputabilă anume consumatorului, întrucât acesta întârzie cu o perioadă mai mare de 40 de zile la rambursarea creditului, iar suma prevăzută drept penalitate este una mai mult decât rezonabilă dacă o comparăm cu prejudiciul cauzat pârâtului prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Relevă că intimatul, prin cererea de chemare în judecată solicită constatarea caracterului abuziv şi nulitatea absolută a clauzelor prevăzute la pct. 4.3. (v) şi (vi) din paragraful informaţii standard privind împrumutul pentru consumatori. În conformitate cu pct. 4.3. (v) şi (vi) din paragraful informaţii standard privind împrumutul pentru consumatori, în caz de întârziere la plată, se va percepe de la consumator: „(v) cheltuieli de asistență juridică în mărime de cel puțin 800 lei, fără TVA, pentru întocmirea şi depunerea cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei şi/sau altor sume; (vi) cheltuieli de reprezentare a împrumutătorului în instanţa de judecată, în mărime de cel puțin 2500 lei, fără TVA.”

Afirmă că clauza cu privire la valoarea asistenței juridice a fost inserată prin prisma art. 96 Cod de procedură civilă. Prevederea acestor costuri reprezintă o obligație prevăzută de lege şi nu o opțiune, prin urmare, clauzele respective nu pot fi considerate abuzive, iar faptul că instanţa de judecată va decide cu privire la cuantumul valorii asistenței juridice la care este obligat să achite debitorul, nu degrevează pârâtul de la obligația prevăzută de lege de a insera în Informațiile

standard privind împrumutul pentru consumatori toate costurile pe care le-ar putea suporta consumatorul în caz că va întârzia în achitarea plăților datorate.
Prin cererea de chemare în judecată, se menționează că la data de 14 august 2018, 13 septembrie 2018 şi 1 octombrie 2018 a primit notificări din partea ÎM”INCASO”SRL prin care a fost informat cu privire la cesiunea creanței şi că înregistrează o datorie care trebuie achitată. Așa cum a fost indicat şi în notificarea din 12 septembrie 2018 transmisă în adresa intimatului de către apelant, creanța a fost cesionată la data de 13 august 2018, în baza Contractului de cesiune CES-01/01/06/2010. Prin urmare, decade argumentul intimatului care menționează că nu a fost notificat în termenul legal de 10 zile, or acesta singur menționează că i-a fost trimisă o notificare la data de 14 august din partea ÎM”INCASO”SRL prin care l-a anunțat despre cesiunea creanței.
Consideră că OCN”IUTE CREDIT”SRL, s-a conformat în totalitate prevederilor legale enunțate, ceea ce rezultă din faptul că atât în contractul de împrumut, cât şi în informațiile standard privind împrumutul pentru consumatori, consumatorul de repetate ori a confirmat faptul examinării condițiilor contractului de împrumut, faptul că, condițiile contractuale îi sunt clare şi consimte, fără rezerve, la realizarea acestora. De asemenea, contractul este redactat într-un limbaj clar, lizibil, cu caractere de aceeași dimensiune precum şi în corespundere cu alte exigențe legale.
Solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond în partea admiterii cererii de chemare în judecată, cu emiterea unei noi hotărâri prin care va fi respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Guțu, precum și compensarea cheltuielilor de judecată de la Andrei Guțu, în beneficiul OCN”IUTE CREDIT”SRL, și anume taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel.
13. În şedinţa judiciară, apelanta OCN”IUTE CREDIT”SRL, fiind legal citată pe email, nu s-a prezentat și nu a invocate careva motive (f.d.188, 190, Vol.III).

Intimatul Andrei Guțu, în ședința instanței de apel, fiind legal citat pe email, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive (f.d.188, 190, Vol.III).
Intimata ÎM”INCASO”SRL, în ședința instanței de apel, fiind legal citată pe email, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive (f.d.188, 190, Vol.III).
Intervenientul accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare şi Protecția Consumatorilor, în ședința instanței de apel, fiind legal citat pe email, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive (f.d.188, 190, Vol.III).
Prin urmare, a fost dispusă examinarea cererii de apel în lipsa participanților la proces care nu s-au prezentat, or, în conformitate cu prevederile art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

14. Audiind participanții prezenți la proces, analizând şi studiind materialele pricinii, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
15. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanta respectând acest termen.
16. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
17. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
18. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
19. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
20. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin.(1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
21. Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).
22. Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

23. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
24. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
25. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces.
26. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul atestă că la 11 martie 2018, între OCN”IUTE CREDIT”SRL și Andrei Guțu, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 899745, prin care OCN”IUTE CREDIT”SRL s-a obligat să pună la dispoziția lui Andrei Guțu, suma de 35000 lei, iar Andrei Guțu s-a obligat să restituie această sumă cu toate plățile aferente, până la 12 octombrie 2018 (f.d.6-7, Vol.I).
27. Potrivit ordinilor de încasare și a chitanțelor de plată Andrei Guțu, a achitat în beneficiul OCN”IUTE CREDIT”SRL, suma de 45600 lei (f.d.8-10, Vol.I).
28. Invocând faptul că după achitarea sumei, a aflat despre contractul de cesiune între OCN”IUTE CREDIT”SRL și ÎM”INCASO”SRL, în urma căruia Andrei Guțu este dator ÎM”INCASO”SRL cu suma de 29905,89 lei, la data de 24 octombrie 2018, reclamantul Andrei Guțu a depus o cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva OCN”IUTE CREDIT”SRL și ÎM”INCASO”SRL, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare şi Protecţia Consumatorilor cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive, restituirea prestației, repararea prejudiciului moral, obligarea prezentării a informației cu privire la stingerea datoriei contractuale.
29. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2023, s-a admis parțial acțiunea.

S-a constatat nulitatea absolută a clauzelor contractuale din contractul de împrumut nr.899745 din 11 martie 2018, încheiat între OCN”IUTE CREDIT”SRL și Guțu

Andrei-David, cu privire la dobânda anuală efectivă: 84,84 %; taxa aferentă contractului: 8400 MDL; comisionului de garanție: 980 MDL; a pct.pct. a., b., e., f. și g. (Dobînda de întârziere și penalitatea contractuală); a pct. 3.1, 3.4, 3.5, 4.3 (iii), 4.3 (IV), 4.3 (V), și 4.3 (VI) din Informații standard privind împrumutul pentru consumatori, precum și a pct. 2 din anexa nr. 1 la contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018 (Acord).

S-a dispus restituţia civilă, cu încasarea de la OCN"IUTE CREDIT"SRL, în beneficiul lui Guțu Andrei-David-David, suma de 5000 lei, primită conform contractului de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, încheiat între OCN"IUTE CREDIT"SRL și Guțu Andrei-David.

S-a încasat de la OCN"IUTE CREDIT"SRL, în beneficiul lui Guțu Andrei-David-David, suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

S-a obligat OCN"IUTE CREDIT"SRL, să transmită biroului al istoriilor de credit, a informației cu privire la obligaţiile, aferente contractului de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, executate de către Guțu Andrei-David în volum complet.

În rest, s-a respins, ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de către Guțu Andrei-David împotriva OCN"IUTE CREDIT"SRL și ÎM"INCASO"SRL, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare şi Protecţia Consumatorilor cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor abuzive, restituirea prestației, repararea prejudiciului moral, obligarea prezentării a informației cu privire la stingerea datoriei contractuale.

S-a încasat de la Guțu Andrei-David-David, în beneficiul ÎM"INCASO"SRL, suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma asistenței juridice.

S-a încasat din contul OCN"IUTE CREDIT"SRL, în beneficiul statului, a sumei de 1250 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat, de a cărei plată, reclamantul Guțu Andrei-David a fost scutit.

30. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, apelanta OCN"IUTE CREDIT"SRL, în persoana administratorului Natalia Rusu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond în partea admisă, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.
31. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

32. Cadrul legal speței sunt prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
33. Conform prevederilor art. 9 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.
34. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
35. În conformitate cu art. 7 alin. (4) din Codul civil (modernizat, republicat în temeiul Legii nr.133 din 15 noiembrie 2018, în vigoare de la 1 martie 2019), în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.
36. Având în vedere prevederile art. 7 alin. (4) din Codul civil (republicat, în vigoare la 1 martie 2019) și ținând cont că raportul juridic litigios a fost stabilit între părți în temeiul contractului încheiat la 11 martie 2018, la soluționarea prezentei cauze civile instanța de judecată va aplica prevederile Codului Civil în vigoare până la 1 martie 2019 și de care urma să țină cont părțile în momentul încheierii contractului.
37. Conform prevederilor art. 8 alin. (2) lit. a) din Codul civil (în redacția de pînă la 1 martie 2019), drepturile şi obligațiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.
38. Conform prevederilor art. 867 alin. (1) din Codul civil (în redacția de pînă la 1 martie 2019), prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.
39. Conform prevederilor art. 871 alin. (1) din Codul civil (în redacția de pînă la 1 martie 2019), împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. Alin. (2) prevede că împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea şi în cantitatea bunurilor primite şi nimic mai mult, chiar dacă preţurile au crescut ori au scăzut. Potrivit alin. (3), în cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variaţiile

valorii banilor. Iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit în decursul a 30 de zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.

40. Concomitent, potrivit art. 1 al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, consumator este orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională.
41. Conform prevederilor art. 16 lit. b) al aceleiași Legi, consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi: de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale și condițiile de garanție, indicarea exactă a prețului sau tarifului, precum și stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobânzilor.
42. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii, este una corectă, or, din contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, rezultă că debitorul Andrei Guțu, avea obligația de restituire a împrumutului, în principal suma de 35000 lei, dobânzile aferente contractului în mărime de 1165,01 lei. Concomitent, reclamantul-intimat Andrei Guțu, s-a obligat să achite și sumele de 8400 lei cu titlu de taxă aferentă contractului, precum și suma de 980 lei cu titlu de comision de garanție și penalitățile calculate de către împrumutător.
43. Subsecvent, în contract, au fost inserate clauze cu privire la alte taxe atribuite împrumutătorului, și anume pe lângă dobândă, mai erau oformate sub formă de taxă aferentă contractului și comision de garanție.
44. Colegiul constată că instanța de fond just a constatat nulitatea clauzelor cu privire la taxa aferentă contractului (pct. 3.1 al Informației standard privind împrumutul pentru consumatori) și comisionul de garanție (pct. 3.4 al Informației standard privind împrumutul pentru consumatori), or, reieșind din modalitatea de expunere, volumul, forma de redactare a principalelor condiții ale contractului de împrumut, instanța de fond just a apreciat că acestea reprezintă clauze redactate din timp de către împrumutător, pregătite pentru o multitudine de contracte și fără posibilitate de negociere din partea împrumutatului.
45. Or, pentru OCN”IUTE CREDIT”SRL acordarea împrumuturilor persoanelor fizice reprezintă o activitate de bază și respectiv, contractul încheiat cu Andrei Guțu, reprezintă un contract de consum a împrumutului pre formulat, de

adeziune și în privința acestuia sunt aplicabile dispozițiile Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

46. Subsecvent, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat și faptul că aceste comisioane prestabilite sunt în contradicție cu prevederile art. 5 alin. (1)-(3) și (5) lit. e) ale Legii cu privire la clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr.256 din 9 decembrie 2011 (abrogată din 1 martie 2019 prin Legea nr. nr.133 din 15 noiembrie 2018) potrivit cărora, o clauză contractuală nefiind negociată în mod individual cu consumatorul este abuzivă în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil și, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză a fost negociată individual nu exclude aplicarea prevederilor prezentului articol pentru restul contractului în cazul în care evaluarea lui globală demonstrează că este, totuși, un contract de adeziune. Sunt considerate abuzive clauzele care au ca obiect sau efect solicitarea de la orice consumator care nu și-a îndeplinit obligația să plătească drept compensație o sumă disproporționată în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligațiilor contractuale.
47. Concomitent, contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018 indică taxa aferentă contractului – 8400 lei și comisionul de garanție - 980 lei. Astfel, luând în considerație prevederile legale menționate, aceste comisioane și taxe adiționale ale împrumutului nu au fost în niciun fel negociate cu Andrei Guțu.
48. La fel, nici în instanța de fond și nici în instanța de apel, OCN”IUTE CREDIT”SRL nu a oferit un criteriu pentru a clarifica modul de calcul al acestor comisioane, din ce constă activitatea întreprinderii, care sunt serviciile prestate la monitorizarea și administrarea împrumutului, pentru care se încasează comisioanele și nici pentru care servicii se încasează aceste comisioane.
49. Prin urmare, Colegiul constată că instanța de fond just a conchis că sumele pretinse cu titlu de taxe și comisioane reprezintă o dobândă camuflată care are scopul clar, de a ademeni clienții prin stabilirea unei dobânzi declarate mai redusă.
50. Colegiul atestă că OCN”IUTE CREDIT”SRL prin contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018 a calculat pentru încasare 84,84 % anual dobânzi (DAE), dintre care doar 8% fiind indicate ca dobândă, în rest aceasta fiind

disimulată sub denumirea de taxă aferentă contractului și comision de garanție.

51. Respectiv, clauzele cu privire la taxa aferentă contractului și la comisionul de garanție nu sunt negociate de părți, fiind abuzive, or, caracterul de adeziune al contractului și inexistența unui consimțământ valabil, impun declararea de către instanță a nulității clauzelor abuzive care impun dobânzi camuflate sub denumirea de „taxe” și „comisioane”.
52. Conform prevederilor art. 716 alin. (1) și (2) din Codul civil, o clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporționat, contrar principiilor bunei-credințe, cealaltă parte a contractului. În acest sens, se iau în considerare conținutul contractului, împrejurările în care clauza este inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări. Caracterul inechitabil al clauzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu dacă o prevedere: a) nu este compatibilă cu principiile de bază (esențiale) ale reglementărilor de la care derogă; b) limitează drepturile sau obligațiile esențiale, care rezultă din natura contractului, de o manieră care periclitează scopul contractului; c) nu este clară.
53. Respectiv, instanța de fond just a menționat că clauza cu privire la „taxa aferentă contractului” și „comisionul de garanție” este formulată în termeni neclari (deși în esență reprezintă o dobândă camuflată, însă prin formulare se încearcă a-i atribui o altă funcție) și derogă de la prevederile de bază stabilite în art. 869 Cod civil, potrivit cărora dobânda trebuie să fie într-o relație rezonabilă cu rata de bază stabilită de BNM.
54. Distinct din cele constatate, Colegiul remarcă, că instanța de fond just a conchis că clauzele cu privire la „taxa aferentă contractului” și „comisionul de garanție” sunt lovite de nulitate absolută ca fiind contrare prevederilor imperative ale articolelor 716 și 869 din Codul civil și sumele pretinse cu acest titlu nu urmează a fi încasate de la consumatorul, Andrei Guțu, iar cele deja reținute de OCN”IUTE CREDIT”SRL, urmând a fi deduse din suma de bază și restituită reclamantului.
55. Potrivit pct. 4.3 din contractul de împrumut, părțile au convenit că în caz de întârziere la plată se va percepe: (ii) - penalitatea în mărime de 0,5% din plata restantă, pentru fiecare zi de întârziere; (iii) - penalități pentru expedierea notificărilor privind întârzierea plăților, în mărime de 200 lei; (iv) - penalitate pentru rezilierea anticipată a contractului de împrumut în mărime de 30% din valoarea împrumutului neachitat. Prevederi similare cu referire la penalitate sunt prevăzute și la pct. e., g., ale contractului.
56. Potrivit prevederilor art. 732 Cod civil (în vigoare la momentul încheierii contractului), neclaritățile din condițiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părții care le-a formulat. În caz de dubiu, contractul se

interpretează în favoarea celui care a contractat obligația și în defavoarea celui care a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

57. Potrivit prevederilor art. 712 alin. (1) Cod civil, clauze contractuale standard sunt toate clauzele formulate anticipat pentru o multitudine de contracte, pe care o parte contractantă (utilizator) le prezintă celeilalte părți la încheierea contractului. Este indiferent dacă prevederile formează un document separat sau sunt parte a documentului ce reprezintă contractul, de asemenea nu are importanță numărul condițiilor și forma contractului.
58. Conform prevederilor art. 715 Cod civil, dispozițiile din clauzele contractuale standard care, în raport de împrejurări, în special în raport cu aspectul sau aparența exterioară a contractului, sunt atât de neobișnuite încât partea care contactează nu trebuie să presupună existența lor, nu devin clauze în contract.
59. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că instanța de fond just a reiterat că acordul nr. 899745 din 11 martie 2018 este unul de adeziune, ori acesta a fost formulat din timp de către OCN”IUTE CREDIT”SRL pentru o multitudine de potențiali clienți și este propus și încheiat fără posibilitate de negociere.
60. Condițiile contractuale standard devin numai atunci parte a contractului când partea care le propune le aduce, în momentul încheierii contractului, în mod expres la cunoștința celeilalte părți sau îi asigură în alt mod posibilitatea, luând în considerare și capacitățile acesteia, să ia cunoștință de conținutul lor și când cealaltă parte este de acord, să le accepte.
61. Informațiile precontractuale sunt furnizate: a) cu suficient timp înainte, dar cel puțin cu 15 zile calendaristice înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă. Perioada de 15 zile poate fi redusă cu acordul scris al consumatorului; b) imprimate pe hârtie sau pe un alt suport durabil, redactate într-un limbaj clar și lizibil, cu caractere de aceeași dimensiune.
62. În cazul în care informațiile sunt redactate pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat; c) prin intermediul formularului prezentat în anexa nr.1.
63. Informațiile precontractuale cuprind printre altele (lit. l din art. 5 alin. (3) din Legea 202) rata dobânzii aplicabilă în cazul ratelor restante, măsurile pentru ajustarea acesteia și, unde este cazul, mărimea penalităților aplicate în caz de neachitare.
64. Astfel, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că în speța dată, contractul a fost încheiat în aceeași zi cu manifestarea voinței de contractare a împrumutului și prin urmare termenul de 15 zile stabilit de art. 5 alin. (2) din Legea nr. 202 nu a fost respectat de către partea dominantă.

65. Conform prevederilor art. 717 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care clauzele contractuale standard nu au devenit parte integrantă a contractului ori sunt, total sau parțial, nule, contractul este valabil în partea rămasă. În măsura în care clauzele contractului standard nu au devenit parte integrantă a contractului sau sunt nule, conținutul contractului se reglementează de prevederile legale.
66. La acest compartiment, Colegiul constată că instanța de fond just a reținut că introducerea normelor de la articolele 712, 717 din Codul civil în legislația națională, a fost condiționată de adoptarea directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.
67. Astfel, art. 3 din actul enunțat coroborat cu lit. e) și i) din anexa la acesta, stabilesc în mod expres că sunt abuzive clauzele, care impun consumatorului ce nu execută obligațiile sale o indemnitate disproporționat de mare sau clauzele care constată într-o manieră irefragabilă adeziunea consumatorului la clauze, de care, efectiv nu a putut să ia cunoștință înainte de încheierea contractului. Mai mult, potrivit pct. 3 din anexa nr. IV la Capitolul 5 (Protecția Consumatorilor) din Titlul IV al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, din 27 iunie 2014 ratificată prin Legea RM nr. 112 din 02 iulie 2014, Republica Moldova s-a angajat să își apropie progresiv legislația de Directiva nr. 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii. Or, scopul semnării tratatului enunțat nu este doar încorporarea legislației comunitare ci în primul rând punerea în aplicare a standardelor și instituțiilor juridice create de aceasta.
68. Astfel, deși legiuitorul la redactarea art. 624 din Codul civil a utilizat noțiunea de „clauză penală”, OCN”IUTE CREDIT”SRL a inserat în contract mai multe clauze penale, care însă, apriori, urmează a fi aplicate alternativ, și nicidecum cumulativ. În cazul admiterii de către reclamant a întârzierii la plata ratelor, plătibilă, în mod echitabil, este cea mai uzuală și obișnuită dintre penalitățile contractuale prestabilite.
69. Colegiul atestă că instanța de fond just a punctat asupra faptul că neclaritatea redactării acestor clauze cu privire la penalitate, indubitabil rezidă că niciun consumator nu avea posibilitatea să sesizeze obligația sa de a achita cumulativ sumele indicate la pct. 4.3 (ii) 4.3 (iii), 4.3 (iv), și pct. e., g., al contractului din 11 martie 2018.
70. Prin urmare, instanța de fond just a apreciat pretențiile reclamantului-intimat Andrei Guțu în partea ce ține de anularea acestor clauze, ca fiind întemeiate, or, pct. 4.3 (iii), 4.3 (iv), paragraful informații standard privind împrumutul

pentru consumatori, și pct. e., g., paragraful dobânda de întârziere și penalitatea contractuală sunt clauze contractuale standard, luând în calcul prevederile exprese ale legii (art. 719 lit. f) din Codul civil) precum și prevederile din Directiva nr. 93/13/CEE, în conformitate cu prevederile art. 217, 220 și art. 717 din Codul civil. Așadar, acestea nu puteau fi aplicate, întrucât sunt abuzive și prin urmare lovite de nulitate absolută.

71. La acest capitol, instanța de fond just a conchis că legală și aplicabilă în speță este doar o singură prevedere ce ține de penalitate, și anume pct. 4.3 (ii), care stabilește penalitatea în mărime de 0,5% din plata restantă, pentru fiecare zi de întârziere. Din aceleași considerente, instanța just a respins pretenția reclamantei în partea anulării și acestei clauze contractuale.
72. În partea ce ține de solicitarea de a fi anulat pct. a), al contractului din 11 martie 2018, care prevede că dacă împrumutatul nu achită în termen sumele datorate, împrumutătorul are dreptul să solicite de la acesta să plătească dobândă de întârziere, instanța de fond just a accentuat că potrivit art. 619 alin. (1) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.
73. Totodată, instanţa de fond just a considerat rezonabilă rata dobânzii calculată conform sumei următoarelor componente: 1) costul creditorului atragerii mijloacelor financiare, compusă din rata de referință interbancară (CHIBOR) publicată de Banca Națională a Moldovei, profitul creditorului de aproximativ jumătate din costul indicat la componenta creditului, precum și cheltuielile suportate de creditor şi costurile aferente menținerii rezervei instituționale, de aproximativ 4-5%.
74. Prin urmare, ținând cont de faptul că dobânda de întârziere are un caracter compensator și reprezintă o remunerație pentru folosirea capitalului acordat de către creditor debitorului, instanța de fond just a constatat că clauza contractuală ce prevede încasarea dobânzii de întârziere are menirea să acopere toate eventualele pierderi ale împrumutătorului în legătură cu neexecutarea în termen a contractului de către împrumutat, cât și posibilul venit ratat.
75. Potrivit calculului impus de formula invocată supra, o dobândă rezonabilă la contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, ar constitui 4500 lei, (35000 lei +4500 lei) = 39500 lei.
76. Totodată, din materialele cauzei se poate deduce că perioada de calcul a penalității urmează să fie stabilit începând cu 12 aprilie 2018 până la 31 iulie 2018, ceea ce ar constitui suma de 2500 lei, la care va fi cumulată și dobânda de întârziere de 100 lei.

77. Astfel că reieșind din faptul că, Andrei Guțu a achitat un surplus la împrumut acordat de OCN”IUTE CREDIT”SRL, aceasta din urmă urmează să restituie reclamantului suma de 5000 lei achitată în surplus prin clauzele contractuale abuzive.
78. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a conchis, că urmează a fi constată nulitatea absolută a clauzelor contractuale din contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, încheiat între OCN”IUTE CREDIT”SRL și Andrei Guțu, cu privire la dobânda anuală efectivă: 84,84 %; taxa aferentă contractului: 8400 lei; comisionului de garanție: 980 lei; a pct.pct. a., b., e., f. și g. (Dobînda de întârziere și penalitatea contractuală); a pct. 3.1, 3.4, 3.5, 4.3 (iii), 4.3 (IV), 4.3 (V), și 4.3 (VI) din Informații standard privind împrumutul pentru consumatori, precum și a pct. 2 din anexa nr. 1 la contractul de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018 (Acord), cu încasarea de la OCN”IUTE CREDIT”SRL, în beneficiul lui Andrei Guțu, suma de 5000 lei, primită conform contractului de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, încheiat între OCN”IUTE CREDIT”SRL și Andrei Guțu.
79. În aceeași ordine de idei, art. 20 alin. (4), (5) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003 stipulează că prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum și de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească. Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului.
80. Conform art. 1422 din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.
81. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că instanța de fond just a admis parțial și pretenția privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 1000,00 lei, care este o sumă suficientă pentru compensarea prejudiciului, or, prin includerea clauzelor abuzive în contractul încheiat cu Andrei Guțu, în consecință, acestuia i-au fost cauzate stări de neliniște, stres, legate de imposibilitatea onorării unor obligații unilateral prestabilite de OCN”IUTE CREDIT”SRL.
82. Colegiul punctează că instanța de fond just a constatat că reieșind din faptul că deși cu întârzieri din partea lui Andrei Guțu, ultimul a achitat integral suma creditului datorat, înainte de data scadentă a termenului contractant.

83. Respectiv, instanța de fond just a obligat OCN”IUTE CREDIT”SRL, să transmită biroului al istoriilor de credit, a informației cu privire la obligaţiile, aferente contractului de împrumut nr. 899745 din 11 martie 2018, executate de Andrei Guțu, în volum complet.
84. În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantei OCN”IUTE CREDIT”SRL, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.
85. Prin urmare, Colegiul constată că instanța de fond, just a admis parțial acțiunea, a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
86. Concomitent, Colegiul reține că potrivit prevederilor art. 82 din Codul procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.
87. Conform prevederilor art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc: a) reclamanţii în acţiunile de protecţie a drepturilor consumatorilor;
88. Conform prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.
89. În așa împrejurări, reținând dispozițiile sus menționate, în legătură cu faptul că cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Guțu, a fost admisă parțial, Colegiul consideră că instanța de fond just a dispus încasarea de la OCN”IUTE CREDIT”SRL, în beneficiul statului, a sumei de 1250,00 lei cu titlu de taxă de stat.
90. La fel, reținând dispozițiile art. 94 din Codul de procedură civilă, în legătură cu faptul că apelul declarat de apelanta OCN”IUTE CREDIT”SRL, urmează a fi respins, instanța va respinge cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat în instanța de apel.
91. Referitor la celelalte constatări ale instanței de fond, și anume în partea încasării de la Andrei Guțu, în beneficiul ÎM”INCASO”SRL, a cheltuielilor de asistență juridică, Colegiul remarcă faptul că partea apelantă nu a contestat-o, iar ca urmare, prin prisma limitelor judecării apelului, instanța de apel nu urmează a se expune pe fond asupra acestei pretenții.

92. În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelanta-pârâtă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.
93. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 din Codul de procedură civilă, apelanta-pârâtă, în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea poziției sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a admis parțial acțiunea.
94. În plus, este important de remarcat faptul că apelanta-pârâtă, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.
95. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit.a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelanta Organizația de Creditare Nebancară ”IUTE CREDIT” Societate cu Răspundere Limitată.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2023.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Angela Braga

Viorica Mihaila